

Een safari? Op de Veluwe met een elektrische fiets? **Wim de Jong** crosst zonder inspanning over bergjes en door rul zand, met fotograaf **Marcel van den Bergh** op de bagagedrager.

Er zijn stoerdere plekken op de wereld die als uitvalsbasis van een safari dienen dan ons eigen, brave Harderwijk. En het feit dat het startpunt van de expeditie zo'n beetje op het terrein van zorgcentrum Sonnevank in die gemeente ligt, maakt het verhaal er voor de thuisblijvers straks evenmin veel beter op. Laat staan natuurlijk dat die dan zonder in lachen uit te barsten kunnen aanhoren dat het hier een fietssafari over de Veluwe betrof. En dat je je als deelnemer daarbij dan bovendien nog verplaatste op een elektrisch aangedreven rijwiel. Hoeveel tragikomischer kan zo'n Nederlands avontuur dan nog klinken?

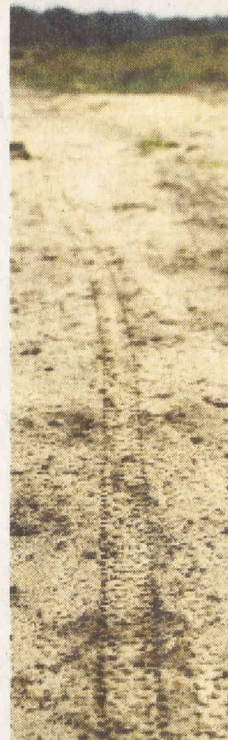
En toch, en toch: als de heus nog wel fitte en tamelijk jonge schrijver van dit verhaal zijn kennismaking met de noordelijke Veluwe per accu aangedreven Flyer morgen nog eens mocht overdoen, dan zou hij zich geen seconde hoeven te bedenken. Dan trekken ze thuis of op kantoor allicht weer be-

denkelijke gezichten, maar als luxe elektro-terreinfiets weet je dan inmiddels beter.

Want het is heerlijk om zonder noemenswaardige krachtsinspanning een fietstocht van 55 kilometer te maken door rul zand, over hobbelige bospaden en over geaccidenteerd terrein. En reken maar dat je onderweg dan veel meer ziet dan al die mountainbikers, die zich het snot voor de ogen trappen. Of dan dagwandelaars, die per slot van rekening een veel beperktere actieradius hebben.

Aangeraden dus, de fietssafari van de Veluwe. In april 2008 in de markt gezet door vervroegd uitgetreden universitair docent en psycholoog Laurenz Veendrick (61), en sindsdien ook al meteen een succes. Het eerste jaar maakte hij vanuit Harderwijk vijftig ritten met groepjes van hooguit vijf deelnemers; dit seizoen verwacht hij er ten minste tachtig te organiseren.

De uiteenlopende leeftijden van Nederlanders en Vlamingen die tot dusver met de safari meegin-

Reken maar dat je onderweg veel meer ziet dan al die mountainbikers, die zich het snot voor de ogen trappen

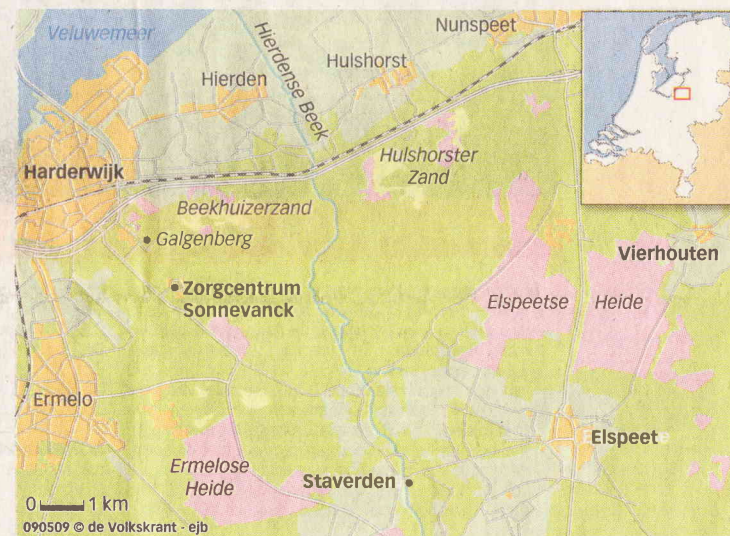
gen, logenstraffen alvast het hardnekkige vooroordeel dat elektrische fietsen iets zou zijn voor opa's en oma's. Dertig procent van het totale peloton bestond vorig jaar uit 40-minners, nog eens dertig procent werd gevormd door 60-plussers, en vier van de tien deelnemers waren vijftigers.

Andere drempels om voor een Veluwsafari op een fiets met hulpmotor te stappen, blijken er ook niet. Integendeel: de in Zwitserland gefabriceerde Flyers waarover Veendrick beschikt, lijken in niets meer op de suffe Spartameds en andere, veel loggere elektrische pioniersmodellen die je een jaar of acht geleden nog in het Nederlandse verkeer zag. De accu van de Flyer (prijzen vanaf 2400 euro) is weliswaar zichtbaar maar toch heel subtiel in het frame verwerkt. En de aanwezigheid ervan zal zowel bij berijders als voorbijgangers pas echt opvallen wanneer hij met een druk op een stuurknop (*high, low of medium*) wordt ingeschakeld.

Bij de krachtigste ondersteuning fiets je naar verluidt zonder problemen tegen een Zwitserse alp op, en op onze eigen Veluwe demonstreert hij afhankelijk van het lichaamsgewicht ten minste 40 kilometer achtereen met hetzelfde gemak zijn *offroad*-capaciteiten. Voor de zekerheid gaat er een reserve-accu mee.

De motor trekt je net zo gemakkelijk door zandverstuivingen - althans door de uitlopers ervan - als over bemodderde paadjes. Even bergje-op, naar een mooi uitkijkpunt? Zonder op de trappers te gaan staan en met de Volkskrant-fotograaf op de bagagedrager pedaleer je naar de heuveltop. En steeds fluisterstil, dat spreekt.

Uiteraard gaat het Laurenz Veendrick op zijn safari's niet om wat je

als deelnemer uit je fiets kunt halen; het is geen cursus veldrijden. De bedoeling is veeleer dat je je op de Flyer als in een zetel laat rondrijden door een omgeving waar je op gewone fietsen, of als niet-croser, verder nooit zult komen.

Vanuit zijn achtertuin voert Veendrick je mee langs de middeleeuwse Galgenberg, het Hulshorster- en het Beekhuizerzand en naar de heidevelden bij Elspeet en Vierhouten, waarna met een tussenstop op het landgoed Staverden de tocht teruggaat door het stroomdal van de Hierdense Beek naar het 'basiskamp' (genoemde achtertuin).

Behalve de lunch en een drankje op een terrasje, maken onderweg twee korte wandelingetjes deel uit van het programma door Veluwepercelen waar damherten, edelherten, reeën en wilde zwijnen zich regelmatig plegen op te houden. Mochten zulke dieren zich onverhoopt een keer niet laten zien tijdens een fietssafari: geen nood, Laurenz Veendrick kan je aan de hand van een verse hertenkeutel toch wel het idee geven dat je je middenin de wildernis bevindt.

Zoals hij over alles wat je op zijn fietssafari onderweg ziet wel een

historisch of biologisch verhaal paraat heeft. Bijzonder bijvoorbeeld op het traject is de passage langs de boerenclave in de bossen bij Elspeet, die eind 19de eeuw werd gesticht in de verwachting dat de ontginning van de Veluwe nieuw, vruchtbaar landbouwgebied zou opleveren.

Het is een kleine, streng gereformeerde gemeenschap die er nou nog van de schrale grond leeft en als je erdoorheen 'flyert', waan je je een flink stuk teruggeworpen in de tijd. De jongetjes langs de weg lopen er in blauwe overalls met bloempotkapsels en kaarsrechte, natgemaakte scheidingen. Met maar een tikje overdrijving zijn het ook de enige mensen die je tijdens een fietssafari tegenkomt. Jammer best nog, want stiekem heeft het dus wel wat: ongemotoriseerde fietsers even lekker afluffen door ze voorbij te zoeven op je Flyer.

Fietssafari over de Veluwe, tot oktober, ma-vrij: 40 euro per persoon; in het weekend en tijdens vakanties: 45 euro, exclusief lunch. Minimaal twee en maximaal vijf deelnemers. Meer informatie en reserveringen via de website www.veluwe-fiets-safari.nl

De Flyer, een elektrisch aangedreven terreinfiets.